

Legenda o Wysokim Kamieniu

Tłumaczenie z języka niemieckiego i zdjęcia: Józef Gołba

Wysoki Kamień jako Wieczorny Zamek znany był wzdłuż i wszerz.
Ongiś mieszkali tu olbrzymy i liczny dziki zwierz.
Ruiny ich potężnego zamku leżą tu do dziś znurzone snem
A wielkie głazy zwietrzałe, pokryły się zielonym mchem.

Jest tutaj miejsce – legenda brzmi – gdzie kamień na kamieniu;
Olbrzymy skryły tu złoty skarb kopiąc w księżyca cieniu.
Uchodząc przed Krzyżowcami tu w tych górach się skryły,
Szydząc i drwiąc ze swej pogoni, złą sławą przesładowców okryły.
Gdy słońce zajdzie, a blask księżyca chmur strzepy już zasłonią,
Z ciemności nocy straszliwe dźwięki wokół Ciebie się wyłonią.
Zabłyśnie także taniec ognik, tnąc światłem mrok ponury.
W to miejsce skocz, tłumiąc rękami, przycisnij od góry.
Gdzie zgaśł tam kop kilofem, szpadlem, drążąc pośród kamieni,
I już po chwili olbrzymów skarb w wykopie się mieni.

I tu legenda przestroge śle: „Miej się na bacności
Człeku, gdy chciwie wyciągasz dłoń po skarb w nocy ciemności.
Bo prosto, gładko dotąd szło, łatwy był łup do zdobycia,
Lecz ujrzysz oto, że Czarna Postać wynurza się z ukrycia.
Ze wszystkich stron otoczą Cię olbrzymów głodne duchy,
A z tyłu, z boku, nie zgadniesz skąd huk zabrzmi tępy, głuchy.
Spod ziemi jęki, skowyt, płacz. Wnet zadrzysz pełen trwogi.
I już nie skarb jest w myślach Twych, szukaj do ucieczki nogi.”

Nie daj się więc, Wędrowcze, oślepić zysku chęcią,
Bo wszak bogactwo, sława, blask wnet okryją się niepamięcią.
Zdobывая szczyt Wysoki Kamień, o złocie nie myśl ani razu,
Skarb właśnie przed oczyma masz: „Piękno krajobrazu”.